

derelictas, optime convenit evangelicæ sententiae, qua designatur trisarium genus hominum, Domino dicente : Erunt duo in lecto uno, unus assumetur et alter relinquetur. Erunt duæ molentes in unum, una assumetur et altera relinquetur. Erunt duo in agro, unus assumetur et alter relinquetur (271). »

Ammonicius.

« Solutio triplicis quæstionis tam per brevitatem

A quam per utilitatem sui admodum placet sensibus meis. »

Collectivus

« Et humilitati meæ placet, in nomine sanctæ Trinitatis claudere librum, quia sol cum fine brevis dulcæ jam petit occasum. »

Ammonicius.

« Feliciter. Amen. »

ARNOLDI

EX COMITE VOHBURGENSI MONACHI ET DECANI EMMERAMMENSIS ORD. S. BENED.

HOMILIA

DE OCTO BEATITUDINIBUS

ET SANCTO EMMERAMMO.

(Apud P. R. PEZ, *Thes. Anecd.*, tom. IV, p. II, p. 29, ex ms. cod. bibliotæcæ Emmeramm.)

Lectione S. Evangelii secundum Matthæum : In illo tempore, cum montem, et reliq.

HOMILIA LECTIONIS EJUSDEM.

Creator et Redemptor generis humani Jesus Christus Dominus noster omnes homines sine personarum acceptancee ad suæ donum benignitatis invitat generaliter, dicens : *Si quis sitit, veniat ad me et bibat.* Unde et apostolus Petrus : *In veritate, inquit, compéri quia non est personarum acceptor Deus; sed in omni gente, qui timet Deum et operatur justitiam, acceptus est illi.* Sitis hæc non exterioris hominis est accipienda, sed interioris, qui exteriorum tanto præcellit decore gemmique nobilitatis, ut merito, tam in nobis quam in aliis, ille magis quam exterior diligatur, quia ab interiore vita exteriori attribuitur. Sicut enim exterioris hominis sitis per diversas liquorum extinguitur materias, ita sitis hominis interioris per divini verbi varias recreatur sententias. Si qui autem nostrum ariditatem invisibili laborant, ad Salvatorem credendo veniant; ac ejus præceptis obaudiendo bibant, et bibendo, id est bene vivendo, æternaliter vivant.

Ad quam hujus potus gustus mercedem perveniat, ipse Dominus evangelica voce demonstrat : *Qui credit, inquit, in me, flumina de ventre ejus fluent aquæ viræ.* Venter, de quo egrediuntur aquæ vivæ, est intellectus sensibilis animæ. De quo ventre flumen egreditur aquæ vivæ, cum do-

*B*tes tui foras, et in platicis aquas tuas diride. *Habeto eas soli;* nec sint alieni participes tui. Unusquisque fidelis aquam de cisterna sua et fluenta putci sui bibit, cum spiritualis donum intelligentiæ sibimetipsi prius infundit, ea scilicet operibus adimplendo quæ se habere intelligit munere divino. Deinde derivantur foras fontes ejus, cum divinorum gratiam donorum aliis subministrat exterius. In plateis vero dividuntur et aquæ, cum, juxta qualitatem et capacitatem unius cujusque auditoris, viam veritatis late innotescit verbis et exemplis. Tunc enim habet eas solus, nec sunt alieni, id est dæmones, participes ejus, cum nec per vitium elationis malignæ, sed per spiritum humilitatis veræ, spiritualis gratiæ potum, prout potest, studet aliis exterius propinare.

C Hunc salutis potum Dominus Jesus discipulis suis porrigebat, quatenus ipsi biberent, et de eorum pectore aquæ vivæ emanarent, cum ceto beatitudinum gratiam ad eorum dignatus est proferre notitiam; quæ vite currentibus stadium, liberum regni coelestis pandunt introitum. Ait enim :

Beati pauperes spiritu. Paupertatis igitur afflictiores est media in hoc sæculo : quæ pro sustinentium qualitate et arbitrio beata seu non heata judicabitur in futuro. Multi sunt enim quos paupertatis miseria stringit, sed coelestis præmii promissio non dilabit, quia molestiam inopie freno patientiæ nescient tenere; et quæ nequeunt apprehendere possidendo nec avaritiæ malum concunscient in ani-

pter Deum ergando relinquit.—*Quoniam ipsorum est regnum cœlorum.* Licet contemptores hujus sæculi adhuc graventur mole carnali, tamen jam fidei et spei gratia regni cœlestis possidebunt gaudia.

Beati mites. Mites sunt mansueti, qui Dominum mansuetudinis student imitari, qui dicit : *Discite a me quia mitis sum et humilis corde.* Sicut ille omnibus omnino hominibus suæ gratuitæ donum tribuit pietatis, ita, prout possunt, et mites unicuique satagunt prodesse absque felle amaritudinis.—*Quoniam ipsi possidebunt terram.* Non quæ visibilibus nostris obtutibus appareat terra, et diversam arborum herbarumque gignit materiam, sed illam quam spiritualiter intuebatur Psalmista invisibilem, dicens : *Credo videre bona Domini in terra videntium.* Ideo dicitur terra beatorum requies æterna, quia sicut terra soliditate cuncta præcellit elementa, ita beatitudo cœlestis permanebit solida et perpetua. Et revera tunc mites terram possident, quando in die judicii corporaliter resurgent, ut sicut divina corpore et anima observaverunt mandata, ita æternaliter coronentur corporis et animæ stola bina.

Beati qui lugent. Non communi sæcularis tristitia ductu, sed penitentiae instinetu, snorum aliorumque detrimenta operum bonorum. Sunt namque lacrymæ quatuor his speciebus distinctæ. Sunt humidæ, salsaæ et amaræ, calidæ, puræ. Sunt humidæ, quo sordes peccatorum possint ablueri, et sacrifacsum baptismatis in gradum restituere dignæ reconciliationis. Urbe Isaías : *Lavamini, inquit, et mundi vobis.* Sicut enim materia aquarum visibili, carnis immunditia, ita lacrymarum ubertate lavatur spiritualiter et anima. Sunt salsaæ et amaræ, quia per spem veniæ et terrorem ignis gehennæ uniuscujusque animum fidelis restringunt a culpa luxuriæ carnalis, sicut Dominus ait : *Sint lumbi vestri præcincti;* et Apostolus : *Sine pace et castimonia nemo videbit Deum.* Sunt calidæ ad repellendum frigus infidelitatis, et ad accendendum ardorem charitatis. Sicut sine oleo lucerna, ita fides sine charitatis lampada. Sunt puræ, cum quis assiduam flendi consuetudine peccati sui gratiam speraverit veniæ; et jam non timore ignis gehennæ, sed pro expectatione æternae beatitudinis incipit flere, cantans quotidie cum Psalmista in oratione : *Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus, dum recordaremur tui, Sion.* Hi tales divinæ gaudia consolationis merentur, ut subinfertur :—*quoniam ipsi consolabuntur,* illa videlicet consolatione quæ post hanc vitam sanctis dabitur in æterna requie.

Beati qui esurunt et sitiunt justitiam. Justitiam esurire et sitire, est præcepta Dominica animo liberanti audire, et sub omni fastidio operibus ad-

A sustinebunt justitiae, merito beatæ satietatis verba merentur audire :—*quoniam ipsi saturabuntur,* non illa saturitate quam sequitur famis inopia, sed quam suspirabat Psalmista cum adhuc requievisset in terra : *Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo : satiabor, dum manifestabitur gloria tua.*

Beati misericordes. Misericors dicitur qui aliorum necessitatibus compatitur. Quicunque enim veræ bonum misericordiae desiderat adipisci, necesse est ut misereatur ; primo sibimetipsi, ne quid, operibus consentiendo malis, admittat quod in futuro sinum cruciatus aperiat ; et tunc misericordiam aliis iuxta vires impendat, quam prius in semetipso bonorum operum executione didicerat.—*Quoniam ipsi misericordiam consequentur :* non illam quæ augeri vel B minui valet pro diversitate temporum; sed quæ in divina contemplatione detimenta non sustinebit in æternum.

Beati mundo corde. Illud etenim est cor mundum quod ab omni spurcitia vitiorum erit expurgatum, et quod non turpis conscientia, nec malarum cogitationum coinquinat frequentia. De qua cordis munditia exorabat Dominum Psalmista dicens : *Cor mundum crea in me, Deus.* — *Quoniam ipsi Deum videbunt.* Deus enim spiritus est. Nemo enim Deum potest intuiri nisi per spiritales oculos cordis mundi. Hic videbitur per gratiam specialem ; in futuro autem facie ad faciem, ut Joannes ait : *Cum enim apparuerit, similes ei erimus, et videbimus eum sicut est.*

C Beati pacifici. Pacifici enim synt qui pacem facere satagunt; primum in semetipsis, juxta Apostoli vocem dicentis : *Nec ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus.* Deinde vero dissidentium corda ad concordiam provocare cum mansuetudinis gratia. Unde Psalmista : *Cum his, inquit, qui oderunt pacem eram pacificus.* — *Quoniam filii Dei tecumabuntur.* Merito ergo filii Dei vocabuntur pacifici, qui Dominum pacis student imitari. Quia Filius Dei ad hoc venerat in mundum ut Deo Patri suo pacificaret genus humanum, et per suæ gratiam passionis aperiret januam regni cœlestis. Nascente Salvatore, huic mundo angelorum pacem decantabat multitudo dicens : *Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus.* Et ipse Salvator, discessurus de mundo, eamdem discipulis commendabat dicendo : *Pacem reliquo vobis, pacem meam do vobis.* Nihil aliud, fratres, in pacis nomine, nisi se ipsum curavit relinquere, ut Paulus ait : *Ipse est enim pax nostra, qui fecit utraque unum.* Idecirco sub omni debemus devotione pacem diligere, si Deum pacis volumus habere placatum.

propter Christum, — *ipsorum est regnum cælorum.* Unde Dominus alibi ait : *Si me persecuti sunt, et vos persequentur.* Hæc est gratuita miseratio Salvatoris, ut suos sectatores heredes faciat regni cœlestis, et qui propter ipsum contempserunt bona temporalia, sine fine possideant gaudia sempiterna.

Hæc octo beatitudines, a Domino prolatæ, ad sanctorum electionem pertinent generali vocatione : quæ suos observatores justificant, et ad æternæ felicitatis gaudia perducunt.

Hæc nona vero, quæ sequitur, specialiter sanctis apostolis et martyribus ascribitur, ut subinfertur : *Beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint.* Beati ergo apostoli et martyres non solum a præsentibus carceres et vincula, sed de absentibus maledictionis et detractionis sustinuerunt opprobrie : — *et dixerint omne malum adversum vos mentientes.* Ideo contra prædicatores persecutorum veritas finxit mendacia, quia nullum in eis vestigium habuit malitia. Qua præsumptionis causa hujuscemodi fecissent mala, ipse Dominus subjunxit, scilicet *propter me;* quasi dicaret : Hæc omnia non odio vestri, sed causa ingerunt nominis mei. — *Gaudete et exsultate,* quandoquidem remunerationis gratiam perpetuae pro vestri certaminis percipietis labore. — *Quoniam merces vestra multa est in cælis.* Merces sanctorum merito multa dicitur, cum a Domino pro meritorum qualitate in celo centuplum remunerabitur, et vita perennis gaudia possidebunt in contemplatione divina.

Harum octo beatitudinum, nec non et nonæ, quæ solis, ut diximus, martyribus convenit, gustamina gloriosissimus martyr Christi Emmeramus mente

A flagranti sitiebat ab infantia sub solerti degens cura magistrorum, quounque litteræ Pythagoricæ (272) condescenderat bivium, quæ, per ramulos a dextris turgentes et a sinistris, viam vitæ discernit et mortis. Ascenso quoque hujus litteræ bivio, spirituali a dextris et a sinistris prospiciens oculo, sinistrans viam, quæ voce Dominica *lata et spatiose* nominatur, sub omni festinantia deseruit ; et dexteram, quæ *arcta et angusta* dicitur, sicuti est, idoneæ gratia intentionis arripuit, ut postea vitæ suæ conversatio comprobavit. Suscepta vero bene conversandi deliberatione, de virtute in virtutem proficiens die noctuque, acclamazione concordi universorum elevatus est in episcopalis dignitatis primatum, juxta ecclesiasticæ decreta legis prius ordinis clericatus gradibus ascensis.

Cumque summis polleret virtutibus, in apice summo illud evangelicum dictum volvere cooperat animo : *Cui plus committitur, plus ab eo exigitur;* timens ne talentum sibi creditum sine lucro reportaret ad Christum, cum decoro comitatu clericorum futurum se prædicatorem destinaverat ad gentem Hunnorum; quæ tunc temporis, lumine veritatis obsecata, diversis idolorum cultibus se submittebat devota. Cumque ab hac nutu divino prohibitus, per triennium fidei semina in Norico spargeret, et multos ad lucem, quæ Christus est, in ea converteret, cum palma martyrii, permirabiliter consummati, migravit ad Dominum : cui laus est et gloria per infinita sæcula sæculorum. Amen.

C Arnolt Abba logon tractat, quem dixerat oon.
Mercedem gratis monadem dans octo beatis.

(272) Id est Y,

APPENDIX AD ARNOLDUM.

I.

DESCRIPTIO CENSUUM, PROVENTUUM AC FRUCTUUM

EX PRÆDIIS MONASTERII S. EMMERAMMI,

Tempore abbatis Burchardi (1031) et Arno.ao præpositi munus agente.

(Apud R. P. PEZ. Thesauri Anecdot. I, iii, col. 67.)